

ДЕКЛАРАЦИЯ НА „ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ“

Тази парламентарна сесия започна с предупреждение. Предупредихме Ви да не пропилявате кредита, даден от гражданите. Да не злоупотребявате с полученото доверие.

При откриването на 52-рото Народно събрание признахме изборния резултат. Казахме ясно: „Прогресивна България“ получи право да управлява и носи огромната отговорност за това управление.

Ние поехме своя ангажимент: да бъдем конструктивна, но твърда опозиция. Да подкрепяме реформите и да разобличаваме имитациите, да предлагаме решения, да изискваме отчетност и да защитаваме европейския курс на България.

Днес можем да направим равностметката.

Когато управляващите посегнаха към правилника на Народното събрание, за да ограничат опозицията, предупредихме: парламентът не е гумен печат на властта. Тук властта трябва да отговаря. Когато дебатът стане пречка и се настоява опозицията да стане декор, демокрацията се превръща в диктат на аритметиката.

Още в първия ден внесохме промени в Закона за НСО. Държавната охрана не е феодална привилегия за политически велможи.

Предложихме комисия за необясненото имущество, полетите и зависимостите около Делян Пеевски; за мрежите на Мартин - нотариуса и Пепи Еврото. Мнозинството отказа. То предпочете да гледа спектакъла, вместо да разследва системата, която го произвежда.

Внесохме пакети от законопроекти за по-модерна и по-икономична държава: по-малко бонуси и привилегии, повече контрол върху публичните предприятия, централизирани конкурси, споделени административни услуги, електронна лична помощ, проверки на рисковите ТЕЛК решения и продажба на ненужните ведомствени имоти.

Предложихме реално електронно правосъдие, прилагане на санкциите „Магнитски“ и мерки срещу течовете в здравеопазването и непрозрачното управление на НЗОК.

Внесохме законопроект за изцяло машинно гласуване и реален достъп до избори за българите в чужбина. Честният вот не е техническа подробност. Той е условието властта да бъде легитимна. И само тук постигнахме съгласие с управляващите.

Колеги, в деловодството има огромен набор от законопроекти, които са реформаторски и надпартийни и в новата сесия очакваме друг подход.

Когато правителството представи бюджета за 2026г., не казахме просто „не“. Предложихме алтернатива. По-ниски разходи за издръжка. По-малко бонуси. По-малки партийни бордове. Реалистична капиталова програма. Повече прозрачност. Дефицит до 3 процента и по-нисък нов дълг.

Управляващите отхвърлиха всичко.

Вместо това приеха бюджет с дефицит от 5,7 процента и възможност за 10,1 милиарда евро нов дълг. Бюджет без Национална детска болница и без реформи, въпреки мнозинство от 131 депутати.

Това не е лява политика. Не е и дясна политика. Това е политика на отложената сметка.

Когато разполагаш със 131 депутати, провеждаш трудни реформи. Това управление намери 131 оправдания да не ги проведе.

Вътрешната политика на кабинета „Радев“ се събира в една формула: дълг вместо реформи, кадрова подмяна вместо демонтаж.

Външната политика на правителството също е „ясна“. Тя не се основава на принципи и ценности, а на моментни сделки, противоречиви послания и демонстративна двусмисленост.

Пред европейските партньори се казва едно. Пред българските граждани се казва друго. В Париж България напуска Коалицията на желаещите. В Киев външният министър подписва обща декларация. Американските самолети първо са заплаха и повод за ултиматум. После са приети, без парламентът да разбере какви ангажменти са поети.

Това не е стратегическа автономия. Това е опасна стратегическа безпътица и геополитическа мъгла.

Кабинетът „Радев“ предпочита политиката на сделките пред политиката на съюзите. **Гледа към Вашингтон за еднократна договорка, към Москва за галванизиране на електората си и към Брюксел за пари.** Отказва да разбере, че Европейският съюз не е банкомат. Той е общност на право, солидарност и взаимна сигурност.

Политиката на кабинета спрямо Европа е отказ от участие във всякакви многостранни междудържавни споразумения в името на съграждане на европейската сигурност. Това практически са действия, които правят Европа по-слаба.

По отношение на Украйна посоката ви също е последователна: ограничения за жертвата, снизхождение към агресора, отказ от трибунал за престъплението агресия, дистанциране от общата европейска отбрана и вадене на олигарски и КГБ-ченгета от санкционни списъци.

Неутралитет между агресор и жертва няма. Има право или безправие. Има солидарност или изолация.

През тази сесия управляващите превърнаха словосъчетанието „български национален интерес“ в универсално оправдание.

Според нас обаче националният интерес е:

- устойчиви финанси, а не дефицит от 5,7% и дългова спирала;
- независими съд, прокуратура и служби, а не нови началници на старите зависимости;
- парите за здравеопазване да стигат до пациентите, а не до посредници и болнични феодали;
- с капиталовите разходи да не се пазарува местната власт;
- парламентът да контролира правителството, а не да бъде негово деловодство;
- България да бъде на масата, на която се изгражда европейската сигурност, а не в менюто;
- Агресорът Русия да бъде възпирана и международното право да бъде защитавано.

Национален интерес е силна България в силна Европа!

Уважаеми управляващи,

в началото на сесията ви казахме, че огромното мнозинство не е само привилегия. То е тест за характер. Вие използвахте мнозинството, за да ограничите парламентарния контрол, да отхвърлите алтернативите и да избягате от отговорността с оправдания за наследството.

Не го използвате, за да реформирате държавата, нито да стабилизирате финансите. Не го използвахте, за да върнете България в ядрото на европейските решения. Получихте мандат за демонтаж - избрахте наследяване и усвояване на модела.

Управленска програма няма. Има само телевизионните сеанси на вицепремиера Иво Христов, който ни съобщи, че програмата, макар да не съществува, всъщност вече се изпълнявала. Никой не я е виждал, обществото не знае какво съдържа, но имало бюджет (нищо, че вие казвате, че той е на предишните управляващи), следователно програмата съществувала.

Единственото, за което вече има достатъчно основания, е оставката на Иво Христов, който отговаря за наличието на програмата. Време е да я подаде. А ако желае да продължи да се занимава с проруска пропаганда и с арогантно разделяне на обществени групи, нека го прави от свое име и за своя сметка, без институционалния щит на вицепремиерския пост.

Вицепремиерът Иво Христов се превърна в събирателен образ на невъзможността на това правителство да формулира реформаторски цели и да поеме отговорност за конкретни резултати. Негов приоритет е да противопоставя обществени групи, да задълбочава разделенията и да произвежда пропагандни обяснения как липсата на политическа воля трябва да се възприема за

единствена по рода си решителност. Това е запазената марка на вицепремиера по пропагандата, както го определихме още в първия работен ден на това правителство.

Ние от „Демократична България“ ще продължим да изпълняваме своята част от договора с гражданите. Ще бъдем опозиция, която не само посочва провалите, а предлага алтернатива.

България не се нуждае от нов господар на старата система. България се нуждае от свободни граждани, силни институции, разумни финанси и ясно място в обединена Европа.

Това е нашето разбиране за национален интерес. За силна България в силна Европа!

Това е битката, която продължаваме.